

[Arbejdsministeren]

lægning har vist, at der for en lang række traditionelle anvendelser af asbest findes acceptable asbestfri erstatningsprodukter.

Inden for visse områder (brandbeskyttelse, bremsebelægninger m. v.) er det derimod ikke muligt inden for overskuelig fremtid at finde asbestfri materialer, der har lige så gode sikkerhedsmæssige egenskaber som asbest.

Derfor kan der ikke gennemføres et generelt forbud imod asbest.

Før endelig udstedelse af nye regler skal forslag hertil behandles i arbejdsmiljørådet.

Arbejdsministeriet følger arbejdet nøje med henblik på, at resultater nås så hurtigt som muligt.

Til *landbrugsministeren* (2/11-78) af:

Ernst Schmidt (FP):

»Vil ministeren under henvisning til grundlovens § 73 sikre landbruget, således at en landmand m/k, hvis ejendom eksproprieres helt eller delvis, ikke i realiteten bliver dårligere stillet i økonomisk henseende efter en ekspropriation, end vedkommende var forinden?«

(Spm. nr. 171).

Begrundelse.

I Landsbladet, 27. oktober 1978, under overskriften: Kvindelig landmand på Als får sin gård ødelagt, kan man læse, hvorledes gårdejer Anne Sofie Rasmussen, Ulkebøldam ved Sønderborg, er blevet ringere stillet økonomisk efter en ekspropriation. Bl. a. på den baggrund er spørgsmålet rejst.

Besvarelse (20/11 78):

Landbrugsministeren (Koføed):

I anledning af det stillede spørgsmål skal jeg efter stedfunden brevveksling med ministeren for skatter og afgifter udtale følgende:

Grundlovens § 73 sikrer, at der udbetales fuld erstatning ved ekspropriation.

Grundlovsbestemmelsen hindrer ikke, at fortjeneste ved ekspropriation af fast ejendom principielt beskattes på samme måde som fortjenester ved frivilligt salg. Under hensyn til, at en påtvunget afståelse kan give visse ulemper, gælder dog for afståelse ved ekspropriation en særlig lempelsesregel, idet der i medfør af § 7 A, stk. 6, i lov om særlig

indkomstskat fradrages 30.000 kr. i den efter sædvanlige regler opgjorte fortjeneste, hvis ejendommen eksproprieres eller sælges til en erhverver, der opfylder betingelserne for at ekspropriere ejendommen.

Der er ikke taget stilling til, hvordan reglerne skal være under en værdistigningsafgift.

Til *økonomiministeren* (3/11 78) af:

Alfred Hansen (DR):

»Vil ministeren tage initiativ til, at der mellem de myndigheder, som har indstillet og besluttet indhold og produktionsmåde af bistandslovsstatistikken hos Danmarks Statistik, sker en genforhandling, således at statistikken kan produceres uden brug af alle cifre i CPR-nummeret, og således at kommunerne ikke vil komme i konflikt med bistandslovens tavshedskrav?«

(Spm. nr. 174).

Begrundelse.

Af indenrigsministerens svar på mit spørgsmål (nr. 108) af 19. oktober 1978 fremgår det, at et udvalg med deltagelse af repræsentanter for de sociale myndigheder og kommunerne afgav indstilling om den fremtidige klientstatistik. Man enedes om at basere statistikken på indberetninger af personorienterede klientoplysninger. Der er ingen tvivl om, at disse myndigheder i deres indstilling og de endelige beslutningstagere næppe kunne have forudset de problemer, der nu er opstået på grund af kravet om identificerbare klientoplysninger.

Imidlertid kan hverken institutionen Danmarks Statistik, samarbejdsforholdet kommuner og stat imellem eller befolkningens respekt for den offentlige forvaltning bære den forbitrede strid, hele sagen har rejst. Over 50 pct. af befolkningen har i en meningsmåling tilkendegivet at være imod udleveringen af CPR-numre til Danmarks Statistik, dagspressen har rejst meget grove beskyldninger mod ministeren på grund af manglende fleksibilitet i sagen, lands- og lokalindsamlinger til støtte for de nægtende kommunalbestyrelsesmedlemmer er under etablering, og der er optræk til, at et samarbejdsforhold mellem stat og kommune vil gå via domstolene osv.

Det må være klart, at en administrativ beslutning om at udarbejde bistandsstatistikken